

սր. և քանի որ աւագը չէ պառկել՝ կրտսերը իրաւունք չունիր պառկելու։ Եթի արական սեռի բոլոր անդամները պառկում են՝ նոր սկսութիւն փոքր հարսի օգնութեամբ սկսում է հանուել և պառկել ամուսնու մօտ։ Յետոյ միւս հարսներն են պառկում, դարձեալ աւագութեան կարգով։ Առհասարակ կանայք պառկում են իրանց ամուսինների հետ միւսոյն անկողնում, և եթէ միայն մի երեխայ ունին նրան էլ իրանց մօտ են առնում, իսկ եթէ երեխանները շատ են՝ սրանց համար իրանց անկողնիր մօտ յատուկ մի անկողին են ձգում և բոլորին միասին պառկեցնում։ Բոլորից յետոյ փոքր հարսը հանգցնում է ճրագը և զգուշութեամբ հանուելով՝ պառկում ամուսնու մօտ՝ տան ամենահեռու անկիւնում։

ՓՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ԹԵՂԵՐ¹⁾։

Ականջացաւ. — Միքանի ձուի գեղնուց մի պղնձէ ամանով թեք կերպով դնում են կրակի վրայ։ Դեղնուցից յառաջանում է իւղ, որ ապակեաց սրուակի մէջ ածած պահում են, և հարկաւոր միջոցում 4—6 դաթիլ ածում են ցաւող ականջի մէջ։

Դուռը տաք մոխիրի մէջ խորովում, միջից կիսում և տաք տաք դնում են ցաւող ականջի վրայ։

Ծխախոտի ծուխը վշտում են ականջի մէջ, որ ցաւը դադարի։

Ականջի շարաւ. — Եթի ականջից շարաւ է հոսում՝ ասում են ականջը ծնել է։ Հին ժամանակներում այդպիսի դէպքերում ականջների մէջ մեռն էին կաթեցնում։

Ամուռուրին. — Ճիքը կոնաձեւ կտրելով դնում են նստատեղիում։

Այրուածք. — Սպիտակ հողը ջրով շաղախում և դնում են այրուածտեղի վերան։

Խորոված կարտոֆիլը մանրելով դնում են այրուած տեղի վրայ։

Աչքացաւ. — Եթէ աչքը կարմրել, արիւնով լցուել է՝ ոչխարի սպիտակ թոքից մի կտոր դնում են աչքի վրայ և մի քանի անդամ փոխում։

¹⁾ Բացի իմ հաւաքածից օգտուել եմ նաև ար. Տէր Գեղգեանի իմ խրնդով հաւաքած դեղերից և թժ. պ. Գեղեանովի ՝ Յանցըրսկի ցեզարի մեծապահութեամբ աշխատութիւնից։

Կապուտ քարը (մէջնայ կուրօս) այրելով և փոշիացնելով դոժում են զրի մէջ և կաթեցնում ցաւող աչքի մէջ:

Կծու-խոտ բոյսի արմատում եփում են և նրա զրի մէջ բամբակ թաթախում և չորացնում են. ապա այդ բամբակը թրջում են կնոջ կաթի մէջ և դնում ցաւող աչքի վրայ:

Խորոված ձուն երկու կտոր անելով շիբի (քաւազ) մանրունք են ցանում վերան և բամբակով դնում ցաւած աչքի վրայ:

Առամնացաւ.—Փայտէ գդալի կոթը տաք մոխրի մէջ սաստիկ առաքացնում և դնում են ցաւող ատամի վրայ:

Մեխակը ծեծում, ցանում են բամբակի վրայ և դնում ցաւող ատամի վրայ:

Սխոտոր ծեծում են, հետը աղ և խոզի ճարպ խառնում և դընում ատամի վրայ:

Եթէ երեսն ուռչում է՝ գարու ալիւրից եփած խաշիլք տաք տաք քաշում են մի շորի վրայ և դնում այտին:

Արիւննոսութեան դէմ գործ են ածում. վառած շորի մոխր, կենդանիների աղբ, ջրով կամ մէջով թրջուած:

Բարակացաւ.—Մեծ քանակութեամբ իշխ կաթ են խմում:

Բերանի բորբում.—Պղպեղի փոշոց մի թէշի գդալի չափ ածում են մի բաժակ զրի մէջ և նրանով բերանը ողողում:

Բոր.—Սխոտորի զլլսով տրորում են չորացած բորը:

Գլխացաւ.—Գինու թունդ քացախով տրորում են զլլուխր:—Սխոտոր ծեծում են, աղ ցանում, վերան թունդ քացախ ածում և կապում ճակատին:—Թթու դրած վարունկը կիսում, դնում են ճակատին:

Գորտնուկ.—Օձի կաշու մի կտոր են տալիս ընդունելու:

Երեսի դեղին վերք:—Եռաւելապէս փոքր երեխաներին է պատահում:—Նուան կճեպը կամ դեղին ներկած բրդի թելք այրում են, մոխրին ձէժով շաղախում և դրանով օծում վէրքը:

Խաւարց:—Եռաւելապէս երեխաներին է պատահում. կարմրում է զլլսի կաշին և ջրակալում. $\frac{1}{2}$ ֆ. լուացքի սապոն, $\frac{1}{2}$ ֆ. մե նալթ, 2 զլլուս սոխ և փոքր ինչ ոչսարի գմակ խառնում են միասին, եփում և կտակի վերայ քսելով կապում զլլսին, նախապէս զլլուխը ածիլելով և լուալով:

Խիարուկ. (Եօնոհն ԵԱ սահն).—Կթաւատի փոշին կաթով եփում և տաք-տաք կապում են ուռուցքի վրայ, և այս բանը կրկնում են՝ մինչև որ ուռուցքը հասնում է: Այս միջոցին ածիլով ճակում են ուռուցքը, որ շարաւը հոսի, Յետոյ մեղրամոնի, այծի ճարպի և ձէթի ճաւասարաշափ խառնուրդ են պատրաստում, մէջը աւելացնում են եր-

կու մախսպ քափուրու փոշի և ապա սրանից պատրոցներ շինելով՝ դնում վէրքի մէջ, որպէսզի բոլոր շարաւը ծծի:

Դադիկ.—Ո՞չ մի դեղ չեն անում, այ միայն աշխատում են սուրբ մնալ առաջաստ չմտնիլ, տունը հում միս լբերել, չկռուել, չհայնուել և այն:

Կարմրուկ.—Ո՞չ մի դեղ չեն անում, միայն կոկորդի վրայ ու ուցք նկատուելիս՝ կթաւատի փոշին կաթով եփում և դնում են վերան:

Կատաղած.—Մի չիշ գինու մէջ $\frac{1}{4}$ ֆունտ սխառը եփելով՝ խմացնում են:

Կարիճի կծած.—Թոշաբը—որ պատրաստում են խաղողի համբը եփելով—ջրի մէջ լուծում և տալիս են խմելու:

Կոկորդացաւ.—Խար-թութը երկար եփում են, շորի վրայ քաշում և կապում:

Կողիքի ծակոց (կօլոտ ԵՅ ծօկախԵ).—Մի բաժակ գինու մէջ ածում են մի բուռ չորացած վարդ և մի թէց գդալ աղ, որ երկար եփելով՝ քաշում են մի շորի վրայ և դնում ցաւած տեղի վրայ:

Ծիրիքի մանրունքը կաթի մէջ շաղուելով՝ դնում են վէրքի վերայ:

Հաղլացաւ.—Ջղավին հիւանդին ձեռքից բռնած պար են ածում դաւուլ-զուռնի ներդաշնակութեամբ և այս այնքան երկար, մինչև որ հիւանդը բոլորպին անզգացացած վայր է ընկնում:

Մայասիլ.—Սափրից ածելիով կտրում է գուրս եկած պտուկները և վէրքի վերայ սովէցմանու (Folia Sonnae) ածում, հիւանդներն զգուշանում են ողելից խմիչքներից և թթու կերակրներից:

Միզարգելութիւն.—Նւելուկը խաշում են և տաք-տաք դնում որովացնի վրայ:

Մոլիքոր.—Հիւանդին փաթաթում են մետաքսէ սպիտակ շորի մէջ և շուտ շուտ վերան սառն ջուր են ածում:

Յօդացաւ (քեմատիզմԵ).—Օղիք մէջ կարմիք պղպեղ (սուրչկովայ պերցի) են ձգում և դրանով տրորում են ցաւող անդամները:

Ճան կծածի դէմ.—բակլան կամ լորին կիսում և դնում են վէրքի մէջ:

Կծող շան մազը վառում և մոխիրը ցանում են կծած տեղի վրայ:

Ճարաւ.—Ճեխնի բոյսի մոխիրը խառնում են գինու հետ և շորի վրայ քաշելով՝ դնում են շարաւոտ վէրքերի վրայ:

Վէրքերի շարաւը մաքրելու համար արտ-արտ (սև ծառ) կոչուած ծառի արմատը երկար եփում են, ապա ջրի մէջ ալիւր խառնում և դնում վէրքի վրայ:

Ասկրացաւ.—Մորենին արմատով հանում, ածում են տաք-

թոնրի մէջ, որի ափին պառկեցնում են հիւանդին, նախապէս անկողին ձգելով։ Ասա թոնիրը այնպէս են ծածկում, որ մորենուց բարձրացած գոլորշին անցնի անկողնի մէջ և քրտնացնէն հիւանդին։

Մորենին եփում են և ջրովը լողացնում են հիւանդին։

Ցաւող մասերը արջի ճարպով օծում են։

Նոր մորթած այծի մորթու մէջ փաթաթում են երկուր երեք օր։

Տաք աղիւս կամ տաքացրած աղ են կապում ցաւած տեղերին։

Պղպեղը ածում են թունդ օղիի մէջ և 2—3 օր պահելուց յետոյ դրանով տրորում են ցաւող մասերը։

Սպիտակ նաւթ են քսում։

Ուկորի կոտրուած.—Գիւղական ոսկրաբոյժը ուղղում է կոտրուած ոսկորը, յետոյ անլուայ կտաւի մի կտորի վրայ մի քանի ձուի դեղնուց և փոշիացրած խունկ քսում և նրանով փաթաթում է կոտրուած տեղը։ Ասա ուռենու ծառից պատրաստած չորս փոքրիկ տախտակներ դնում է կոտրած ոսկրի շուրջը և թելով կապում։ Այսպէս մնում է 4—5 օր, ապա նորից քանդում են և նոյն դեղը կրկնում։

Հիւանդին լաւ սննդում են և յաճախ ոչխարի ոտներից և գլխից պատրաստուած խաշ ու գինի տալիս։

Ուռոյցք Ամորձիքի.—Կթաւատի փոշին կաթով եփում են և շորի վրայ քսած՝ կապում ամորձիքին։

Ջարդուած (յանձ).—Նոր մորթած այծի մորթով փաթաթում են ջարդուած տեղը։ Թարմ մսով փաթաթում են։

Գարուած վարութեամբ մեղքում են շորի վրայ և կապում են ջարդուած տեղը։

Ջերմ.—Տանու փիպերտից (геранъ огородный) և բրնձից սանց աղի արգանակ են եփում և ուտեցնում հիւանդին։

Մեծ քանակութեամբ ձմերուկ են ուտեցնում, որպէսզի ջերմութիւնն իջնի և ծարաւն անցնէ։

Ջրզուրիւն.—Չորացրած վարդը եփելով տալիս են խմելու։

Մրի կտրած.—Մի թէշի գդալ պղպեղի փոշին խառնում են նոյն չափ մեղքի և մի ձուի դեղնուցի հետ, շաղախում և կտաւի վրայ քսած կապում են վէրքին։ Սովորաբար վէրքը չեն լուանում, որպէսզի «ջուր չըգողանայ»։

Ստեղ միզելու դեմ.—Ստեղ միզելու հիւանդութիւն ունեցողին ուտեցնում են խոզի եփած լեարդը կամ խորոված մուկ (ծածուկ խորովելով)։

Վախու.՝ Մօր մեղը տալիս են վախեցած երեխացն ընդունելու։

Տենդ.՝ Մի քանի փունտ շոր եփում են ջրի մէջ ապա մզում,

Կորիզները հանում և դրանով տրորում են հիւանդի մարմինը և աշխատում են դրանով քրտնցնել:

Քամած մածուն են քսում մարմնին:

Ուռենու կանաչ ճիւղերը ջրի մէջ եփում են և հիւանդին լողացնում այդ ջրով:

Տրիպերի ժամանակ մեծ քանակութեամբ ձմերուկ են ուտում, որպէսզի շատ միզեն:

Ցրտի տարած.—Փսորած կաթը քաշախի հետ խառնելով քսում են շորի վրայ և դնում ցրտի տարած մասերի վրայ:

Քարի խինան թրջելով դնում են ցրտի տարած տեղը:

Փորլուծութիւն.—Սև թաղիքի կտորը թրջելով ղաթրանի (մազուտ) մէջ՝ դնում են նստատեղի անցքում և ժամը մի անգամ փոխում:

Թերխորով ձուն կխտորի (чернильные орѣшки) փոշու հետ խառնելով ուտեցնում են:

Պինդ եփած ձու են ուտում:

Փորացաւ.—Պղպեղը օղիի մէջ ածում, խմում են: Կինեմոնը, պղպեղը և զանձաֆիլը ջրով եփում են և խմում:

Քոս. (парашъ). Կաւը տափակացնում են, վառարանում կարմրացնում և դնում են գլխի քոսերի վրայ:

Գոմէշի մածնի մէջ ծծումբի փոշի խառնելով՝ ուտեցնում են, յետոյ հինգ մաս խոզի ճարպի մէջ լուծում են մի մաս սնդիկ և սրանով օծում քոսոտի մարմինը և անմիջապէս տաք թոնրի մէջ իջեցնում և այնտեղ մի քիչ պահելուց յետոյ լողացնում:

Քրտինք բերելու.—Քրտինք բերելու համար գործ են ածում մանուշակի ծաղիկներից պատրաստուած թէյ, կամ նրանից և բընձից եփած արգանակի: Եւ կամ խունը բոյսից պատրաստուած թէյ:

Օձի կծած.—Մեծ քանակութեամբ կովի կաթ են խմացնում:

Վառած աբեթով այրում են կծուած տեղը:

Հրաշէկ երկաթով այրում (բաշ-բաշ) են կծուած տեղը:

ՄԱՀ, ԹԱՂՈՒՄՆԵՒ ՄԵԽԵԼՈՅ

Զանգեզուրի ժողովորդն էլ խոր համոզուած է, որ մարդու ճակատին գրուած է նաև նրա մահուան օրը: Նա հաւատում է, որ ոչ մի հանդամանք, ոչ մի միջոց չեն կարող փո-